

Nr 142.

Av herr **Senander**, om rätt för vissa f. d. städerskor att erhålla dyrtidstillägg på sina pensioner.

Vid förra årets riksdag förelåg den 20 mars till behandling ett av bankoutskottet avgivet utlåtande, nr 13, i anledning av framställningar angående pensioner eller understöd åt vissa i statens tjänst anställda personer m. fl. Punkterna 8—10 i utskottets utlåtande avsågo pensioner till tre städerskor, vilka utskottet föreslog till erhållande av en pension om 300 kr. per år vardera, dock utan dyrtidstillägg. Till utskottets förslag förelåg en reservation av fem ledamöter med yrkande att även dyrtidstillägg måtte utgå å nämnda pensioner.

Vid behandlingen i andra kammaren av punkt 8 i utskottets utlåtande, avseende pension åt städerskan vid tullkammaren i Borås Ebba Börjesson, påtalade herr Paulsen det orättmätiga i att inte tillerkänna berörda städerskor dyrtidstillägg på deras pensioner. Han förklarade sig emellertid på grund av formella skäl vara ur stånd att ställa något yrkande härom vid denna eller därpå följande punkt i utlåtandet, men tillkännagav, att han hade för avsikt att till punkt 10 ställa dylikt yrkande, enär motion där förelåg. Vid behandlingen av nyssnämnda punkt, som avsåg pension åt förra städerskan vid centraltullkammaren i Malmö Anna Maria Ekström, framställde herr Paulsen yrkande om att jämväl dyrtidstillägg skulle utgå å den pension, som föreslagits. Kammaren biföll herr Paulsens yrkande. Samma beslut fattades av första kammaren.

Riksdagens beslut i denna sak torde få anses som ett principbeslut. Av formella skäl kom detsamma endast att gälla en av de tre till pension föreslagna städerskorna. Då emellertid samtliga fall voro likartade kan det icke råda tvekan om att riksdagen, därest detta formellt varit möjligt, hade tillerkänt samtliga städerskor dyrtidstillägg på sina pensioner.

Saken bör tillrättaläggas av innevarande års riksdag beträffande både här berörda pensionstagare och tidigare beviljade likartade pensioner. Jag förutsätter därvid, att ett beslut i sådan riktning får retroaktiv verkan.

På ovanstående grunder hemställles,

att riksdagen måtte besluta, att dyrtidstillägg skall utgå å här berörda och tidigare beviljade likartade pensioner och att beslutet måtte ges retroaktiv verkan.

Stockholm i januari 1946.

K. Senander.